

Sygn. akt XVII AmE 105/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XVII Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Spółki jawnej z siedzibą w Ł.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 24 czerwca 2014 r., znak (...)

1. zmienia zaskarżoną Decyzję w ten sposób, że obniża wysokość nałożonej kary do kwoty 5,000 złotych (pięć tysięcy);
2. zasądza od (...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Spółki jawnej z siedzibą w Ł. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 105/14

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 24 czerwca 2014 r., znak: (...) na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 56 ust. 2 pkt 1, ust. 3 i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059, z 2013 r., poz. 984 i poz. 1238 oraz z 2014 r., poz. 457 i poz. 490) oraz w zw. z art. 104 k.p.a., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego orzekł, że:

1. Przedsiębiorca – (...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Sp.j. z siedzibą w Ł., posiadający numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), naruszył warunek 2.2.3. koncesji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 listopada 2000 r., Nr (...), zmienionej decyzją z dnia 8 marca 2002 r., Nr (...) oraz decyzją z dnia 3 marca 2009 r., Nr (...) w ten sposób, że czynił przedmiotem obrotu, poprzez stację paliw zlokalizowaną w miejscowości S. (...), gm. D., benzynę bezołowiową 95 nie spełniającą wymagań jakościowych określonych rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2004 r., Nr 192, poz. 1969);
2. Za działanie opisane w pkt 1 wymierzył przedsiębiorcy – (...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Sp.j. z siedzibą w Ł., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć

tysięcy złotych), co stanowi (...) przychodów z działalności koncesjonowanej uzyskanych przez ww. Przedsiębiorcę w 2013 r.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła (...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Sp.j. z siedzibą w Ł., zaskarżając ją w całości, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Powyższej decyzji odwołująca zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności:

a. art. 56 ust. 1 pkt. 12 w zw. z art. 37 ust. 1 pkt. 5 Prawa energetycznego, poprzez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że Odwołująca się Spółka nie przestrzegała obowiązków wynikających z koncesji, w sytuacji gdy Spółka przedmiotem obrotu na stacji zlokalizowanej w miejscowości S. (...) czyniła paliwo – benzynę bezołowiową 95 spełniająca wymagania jakościowe przewidziane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i pracy z dnia 16 sierpnia 2004 roku w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, co zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. II Wydział Karny z dnia 28 grudnia 2007, wydanym w sprawie II K 5/07.

b. art. 56 ust. 6 w zw. z art. 56 ust. 6 a Prawa energetycznego, poprzez jego błędne zastosowanie i wymierzenie kary bez zbadania wszystkich przesłanek wynikających z powołanego przepisu tj. bez uwzględnienia dotychczasowego zachowanie podmiotu, a także nie rozważenie możliwości odstąpienia wymierzenia kary, gdy podmiot zaprzestał naruszenia prawa.

2. Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a to w szczególności art. 7 k.p.a., 8 k.p.a., 11 k.p.a., 77 § 1 k.p.a. i art. 80 k.p.a., poprzez zaniechanie wnikliwego i wyczerpującego zebrania oraz rozpatrzenia materiału dowodowego, prowadzące w konsekwencji do ustaleń nie znajdujących oparcia w dowodach zgromadzonych w sprawie, w tym poprzez uznanie, iż Odwołująca się Spółka nie przestrzegała obowiązków wynikających z koncesji, w sytuacji gdy Spółka przedmiotem obrotu na stacji zlokalizowanej w miejscowości S. (...) czyniła paliwo - benzynę bezołowiową 95 spełniająca wymagania jakościowe przewidziane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i pracy z dnia 16 sierpnia 2004 roku w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych.

Odwołująca wniosła ponadto o przeprowadzenie postępowania dowodowego i:

1. Dopuszczenie na podstawie art. 299 k.p.c. dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem tego dowodu do przesłuchania strony odwołującej się, na okoliczność ustalenia, że nie doszło do naruszenia warunku 2.2.3 udzielonej koncesji, oceny możliwości finansowych Spółki.

2. Dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka J. R. zam ul. (...), (...)-(...) G., na okoliczność ustalenia, że nie doszło do naruszenia warunku 2.2.3 udzielonej koncesji, oceny możliwości finansowych Spółki.

3. Dopuszczenie dowodu z dokumentu - akt postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Ł. II Wydział Karny pod sygn. II K 5/ 07, których karty zostaną szczegółowo określone po ich załączeniu, na okoliczność ekskulpacji współników odwołującej się Spółki, ustalenia, że nie doszło do naruszenia warunku 2.2.3 udzielonej koncesji, a także że Odwołująca się Spółka przestrzegała obowiązków wynikających z koncesji, sprzedawane paliwo - benzyna bezołowiowa 95 spełniała wymagania jakościowe.

4. Dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu technologii polimerów i tworzyw sztucznych ze specjalności oceny jakości paliw ciekłych i biopaliw gazowych na okoliczność ustalenia czy paliwo, z którego pobrano próbki miało właściwe parametry jakościowe i czy zmieszanie paliwa w ilości 19.723 l o zaniżonych parametrach (zawartość siarki 698 mg/kg i motorowa liczba oktanowa 77,0) z 3.500 l paliwa o prawidłowych parametrach (zawartość siarki 49 mg/kg i motorowa liczba oktanowa 85,8) mogło drastycznie podnieść jakość tego paliwa.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o oddalenie odwołania, oddalenie wniosków dowodowych powoda – jako zbędnych i nie mających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy oraz zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Sp.j. z siedzibą w Ł. jest przedsiębiorcą wpisanym w dniu 24 stycznia 2002 r. do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...). **/k. 22-27 akt sąd./**

Prezes URE Decyzją z dnia 17 listopada 2000 r., Nr (...), zmienioną decyzją z dnia 8 marca 2002 r., Nr (...) oraz decyzją z dnia 3 marca 2009 r., Nr (...) udzielił Przedsiębiorcy - (...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Sp.j. z siedzibą w Ł., nr identyfikacji podatkowej (NIP): (...), koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres do 20 listopada 2010 r. **/k. 100-113v akt adm./**

Pierwsza koncesja została udzielona przedsiębiorcy, który wówczas prowadził spółkę cywilną pod firmą (...) s.c. Stacja paliw z siedzibą w S., gm. D., kolejna decyzja uwzględniała zmianę formy działalności spółki na spółkę osobową. **/k. 100, k. 109 akt adm./**

Decyzją z dnia 19 listopada 2010 r. Prezes URE udzielił ww. przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od 21 listopada 2010 r. do 21 listopada 2020 r. Przedmiotem działalności objętej koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie obrotu następującymi paliwami ciekłymi: benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze, olejami napędowymi, gazem płynnym – na stacji paliw położonej w miejscowości W. 1A, (...)-(...) B.. **/k. 114-119 akt adm./**

Przedsiębiorca prowadził dwie stacje paliw: w miejscowości S. (koncesja do 20 listopada 2010 r.) oraz w miejscowości W. (koncesja od 21 listopada 2010 r. – 21 listopada 2020 r.). **/k. 100, k. 114 akt adm./**

Zgodnie z warunkami prowadzenia działalności określonymi w ww. koncesji (pkt 2.2.3.) przedsiębiorcy temu nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów lub norm określonych obowiązującymi przepisami (decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 listopada 2000 r. **/k. 103 akt adm./**

Pismem datowanym na dzień 11 sierpnia 2005 r., Główny Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki m.in. o naruszeniu przez (...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Sp.j. z siedzibą w D., prowadzącej stację paliw w miejscowości S., warunków udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi oraz przepisów prawa energetycznego. **/k. 1-2v, akt adm./**

Jedynym dostawcą paliw na stację paliw należącą do powoda był P.H.U. (...) Sp. z o.o. Baza Paliw Nr (...) w K.. **/k. 16 akt adm./**

W trakcie kontroli rozpoczętej w dniu 24 maja 2005 r. przez Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Ł. na stacji paliw spółki (...) Stacja Paliw L. R. (1) i L. R. (2) Sp.j. z siedzibą w D., na stacji znajdującej się w miejscowości S., w pobranych próbkach podstawowych benzyny bezołowiowej Pb 95 oraz oleju napędowego stwierdzono po przeprowadzeniu badań w dniu 30 maja 2005 r., że olej napędowy spełniał wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. Nr 192, poz. 1969), natomiast benzyna bezołowiowa Pb 95 nie spełniała wymagań jakościowych określonych w powyższym rozporządzeniu ze względu na zaniżoną motorową liczbę oktanową min. 85,0-0,5, wynik 77,0 oraz zawyżoną zawartość siarki max. 50+12 mg/kg, wynik 698,0 mg/kg. **/protokół kontroli z dnia 24 maja 2005 r., k. 4, k. 9-10, k. 18 akt adm./**

W dniu 27 maja 2005 r. dokonał zakupu 11.886 litrów benzyny bezołowiowej 95, zaś w dniu 2 czerwca 2005 r. 11.889 litrów benzyny bezołowiowej. **/k. 20, k. 63 akt adm./**

W dniu 2 czerwca 2005 r. miała miejsce „dolewka” (zgodnie z oświadczeniem właściciela L. R. (1)) benzyny bezołowiowej Pb 95, pobierając następnie 4 litry paliwa stanowiące próbkę przeznaczoną do badań laboratoryjnych i 4 litry paliwa stanowiące próbkę kontrolną. **/k. 4, k. 30-31 akt adm./**

W wyniku przeprowadzonych w dniu 8 czerwca 2005 r. badań laboratoryjnych przez Ośrodek (...) w P. stwierdzono, iż w próbce podstawowej benzyna bezołowiowa Pb 95 spełniała wymagania jakościowe zarówno co do motorowej liczby oktanowej, jak również w zakresie zawartości siarki, gdzie motorowa liczba oktanowa wyniosła 85,2 mg/kg, zaś zawartość siarki wyniosła 33 mg/kg. **/k. 23-24 akt adm./**

Stwierdzenie powyższych nieprawidłowości były podstawą do skierowania do prokuratury zawiadomienia o podejrzeniu przestępstwa z art. 23 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. Nr 34, poz. 293 z późn. zm.). **/k. 1v akt adm./**

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2007 r., w sprawie o sygn. akt II K 5/07 Sąd Rejonowy w Ł. uniewinnił oskarżonych L. R. (2) i L. R. (1) od dokonania zarzucanego im w akcie oskarżenia czynu, tj. o to, że w dniu 25 maja 2005 r. w S. w gm. D. w woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, prowadząc działalność gospodarczą – Stację Paliw (...) wprowadzili do obrotu gospodarczego paliwo ciekłe w postaci benzyny bezołowiowej (Pb 95) w ilości 23.100 litrów, o łącznej wartości 87,087,00 zł, niespełniające wymagań jakościowych z uwagi na zamianę motorową liczbę oktanową MON – wynik badania 77,0 przy wymaganiach jakościowych min. 85,0 oraz zawyżonej zawartości siarki – wynik badań 698 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych max. 50 mg/kg. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał na możliwość wystąpienia nieprawidłowości w trakcie kontroli (w tym zamiany próbek). **/k. 62-72, k. 74-75 akt adm./**

Przychód Przedsiębiorcy z prowadzonej działalności gospodarczej (w tym wypadku również koncesjonowanej) wyniósł w roku 2013 – (...) zł, natomiast dochód wyniósł (...) zł. Przychody z działalności koncesjonowanej wyniosły w podanym roku (...) zł. **/k. 87 i k. 86 akt adm./**

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również pism procesowych zawierających stanowiska stron w postępowaniu sądowym.

Sąd oddalił na rozprawie wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron z uwagi na brak oznaczenia dla tezy dowodowej, z tej samej przyczyny oddalił wniosek o przesłuchanie świadka J. R.. Sąd oddalił również wnioski o dopuszczenie dowodu z dokumentów sprawy karnej Sądu Rejonowego, albowiem przedmiot sprawy karnej nie dotyczy faktów istotnych dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Oddaleniu podlegał także wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu technologii polimerów i tworzyw sztucznych ze specjalności oceny jakości paliw ciekłych i biopaliw gazowych ze względu na fakt, iż powołany został na okoliczność nie mająca znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, albowiem podstawę do rozstrzygnięcia w kwestii jakości paliwa stanowią przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należało zważyć, że stosownie do treści art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 roku, Nr 89, poz. 625) karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Już samo naruszenie jednego z warunków koncesji jest wystarczającą przesłanką do zastosowania przepisów z art. 56 ust. 1 i 2 Prawa energetycznego i wymierzenia na tej podstawie kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. W ocenie Sądu, brzmienie powołanych wyżej przepisów przesądza o obligatoryjnym charakterze kary za naruszenie określonych w koncesji warunków wykonywania działalności gospodarczej, przewidując bezwzględny obowiązek ukarania danego przedsiębiorcy w sytuacji spełnienia hipotezy przedmiotowej normy prawnej. Przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne stanowi zatem samodzielną podstawę do wymierzenia kary przedsiębiorcy za niedochowanie obowiązków udzielonej koncesji i nie wymaga wykazania zawinionego działania przedsiębiorcy.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać, iż zachodzą podstawy do nałożenia na odwołującego się kary pieniężnej za działanie określone w art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne. Przez zaakceptowanie warunków udzielonej koncesji, odwołujący zaakceptował również obowiązek ujęty w jej punkcie 2.2.3., zgodnie z którym koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z norm określonych prawem. Należy podkreślić, że warunek ten jednoznacznie zakazuje sprzedaży paliw nie odpowiadających normatywnym wymaganiom jakościowym. Istotnym jest również, iż wymagania koncesji nakazywały przedsiębiorcy podjąć wszelkie niezbędne działania, aby sytuacja taka nie miała miejsca. W szczególności przedsiębiorca jako profesjonalista miał obowiązek przestrzegania norm określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Przedsiębiorcy mają przy tym pełną swobodę wyboru działań, które podejmą w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych.

W toku działań kontrolnych realizowanych przez Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Ł., w dniu 24 maja 2005 r. pobrano próbki benzyny bezołowiowej 95 na stacji paliw w miejscowości S. (...), które zostały poddane dwukrotnemu badaniu przez Ośrodek (...) w P., pierwszy w dniu 24 maja 2005 r., zaś drugi raz w dniu 8 czerwca 2005 r., czym dowiódł, iż badane paliwo nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki w benzynie bezołowiowej 95. Należy podkreślić, że pierwsze badanie w dniu 24 maja 2013 r.-30 maja 2005 r. dające wynik zawartości siarki 698 mg/kg, zaś motorowej liczby oktanowej, MON 77,0 mg/kg oparte było na próbce podstawowej nr (...), a drugie - w dniu 7 czerwca 2005 r. – 8 czerwca 2005 r. - dało zawartość siarki 33 mg/kg, zaś motorowej liczby oktanowej, MON 85,2 mg/kg na próbce kontrolnej nr (...). /k. 3-5, k. 7-8, k. 23-24 akt adm./

Dodać należy, że profesjonalizm przedsiębiorcy powinien przejawiać się w dwóch podstawowych cechach jego zachowania: postępowaniu zgodnym z regułami fachowej wiedzy oraz sumienności. Wzorzec należytej staranności musi uwzględnić zwiększone oczekiwania co do zawodowych kwalifikacji koncesjonariusza-specjalisty, co do jego wiedzy i praktycznych umiejętności skorzystania z niej (por. wyrok SN z 21 września 2005 r., IV CK 100/05, LEX nr 187120).

Przepis art. 355 § 2 k.c. wymaga od podmiotów prowadzących działalność gospodarczą przy uwzględnieniu ich zawodowego charakteru, staranności szczególnego rodzaju. To przemawia za tym, że przedsiębiorca obowiązany jest do zwiększonej skrupulatności, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania, jak również uzasadnione jest oczekiwanie od niego wiedzy na temat wprowadzanego do obrotu produktu. W istotę działalności gospodarczej wpisane jest posiadanie specjalistycznej wiedzy nie tylko obejmującej czysto formalne kwalifikacje, lecz także doświadczenie wynikające z praktyki zawodowe i ustalone standardy wymagań. Powód powyższych kryteriów nie spełnił, albowiem jak sam stwierdził w piśmie z dnia 9 listopada 2005 r. nie poinformowano go podczas kontroli o możliwości dokonania zbadania próbki przez niezależne laboratorium.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, że jakość paliwa nie uległa zmianie po jego nabyciu. Okoliczność, że powód nabył paliwo od stałego, dostawcy ma znaczenie jedynie wówczas, gdy zostanie wykazane, że jakość paliwa pobranego z dystrybutora w toku kontroli, jest taka sama jak nabytego od dostawcy.

Sprzedając paliwo o jakości nieodpowiadającej obowiązującym przepisom, powód naruszył warunki koncesji, co wypełniło przesłanki z art. 56 ust. 1 pkt 12 prawa energetycznego.

Nie są również zasadne, w ocenie Sądu, argumenty odwołującego, który powoływał się na treść wyroku Sądu Rejonowego w Ł. Wydziału karnego w sprawie II K 5/07, iż mogło dojść do nieprawidłowości w trakcie pobierania zakwestionowanych próbek. Tutejszy Sąd stwierdza, iż postępowania karne, w którym L. R. (2) i L. R. (1) zostali uniewinnieni od postawionego im zarzutu, nie ma wpływu na postępowanie w przedmiotowej sprawie, albowiem jako postępowanie niezależne od toczącego się postępowania karnego które co do zasady miało wykazać winę oskarżonych wedle przesłanek winy wynikających z przepisów Kodeksu karnego. W przedmiotowej sprawie kwestia winy nie ma znaczenia, albowiem z punktu widzenia przepisów ustawy – Prawo energetyczne, w szczególności treści art. 56 ust. 1 pkt 12 wskazanej ustawy, istotny jest sam fakt jego naruszenia, poprzez naruszenie warunków koncesji, bez konieczności wykazywania zawinionego działania przedsiębiorcy.

W związku z powyższym wnioski dowodowe zgłoszone przez odwołującego, są w niniejszej sprawie bezprzedmiotowe i zbędne dla rozstrzygnięcia.

Zdaniem Sądu decydujące znaczenie w przedmiotowej sprawie ma ocena dokonana przez Prezesa URE, co do charakteru i rozmiaru naruszenia obowiązków wynikających z przepisów ustawy – Prawo energetyczne i udzielonej koncesji. Sąd stanął na stanowisku, że wysokość nałożonej na odwołującego kary pieniężnej znajduje uzasadnienie w świetle obowiązujących przepisów prawa.

Ponad wszelką wątpliwość został stwierdzony fakt naruszenia bezwzględnie obowiązujących przepisów prawnych, gdyż w pierwszym badaniu norma została znacznie przekroczona, w szczególności jeśli chodzi o zawartość siarki w badanym paliwie, drugie badania wykazało z kolei zachowanie normy, jednakże nastąpiło to w wyniku dolewki po dodatkowym zakupie paliwa w dniach 27 maja i 2 czerwca 2005 r.

Jak wynika bowiem z wskazanego wyżej rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie wymagań jakościowych, maksymalna zawartość siarki mogła wynosić 50 mg/kg (przepisy obowiązujące w 2004 r.), tak dla paliwa zimowego, jak i paliwa letniego. Biorąc pod uwagę tolerancję badania zawartości siarki w granicach $\leq 50 + 12$ mg/kg dla próbki podstawowej i w granicach $\leq 85.0-0.5$ mg/kg dla motorowej liczby oktanowej, MON, wynik pierwszego badania wyniósł odpowiednio 698 mg/kg, co daje różnicę 636 mg/kg oraz 77.0 mg/kg, co daje różnicę 8,2 mg/kg.

Z tego też względu Sąd uznał, że kwota 10.000 zł jest karą zbyt surową w stosunku do stopnia zawinienia, jak również szkodliwości czynu. Sąd przyjął, że kara zmniejszona o połowę, tj. w wysokości 5.000 zł stanowić będzie karę adekwatną, a zatem wystarczającą dla realizacji w jej celów w tym aspekcie. Zachowanie przedsiębiorcy wywołuje skutki negatywne dla nabywców paliwa, szkodliwość czynu jest zatem większa niż znikoma. Niewątpliwie powód nie dopełnił należycie swych obowiązków i wprowadził do obrotu paliwo nie spełniające ustawowych wymagań. Nie udowodnił również, że podejmował działania zmierzające do zbadania jakości paliwa, lub że w chwili zakupu paliwa od dostawcy spełniało ono normy jakościowe. Jakkolwiek nastąpiło naruszenie przez Przedsiębiorcę, to dodatkową kwestią, którą Sąd wziął pod uwagę był fakt, iż naruszenie przepisów nastąpiło po raz pierwszy, co również zostało odzwierciedlone w wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Wysokość kary pieniężnej została określona ponadto na podstawie możliwości finansowych powoda.

Przychód Przedsiębiorcy z prowadzonej działalności gospodarczej (w tym wypadku również koncesjonowanej) wyniósł w roku 2013 – (...) zł, przy czym nie wskazywał na osiągnięcie w tym okresie strat z tytułu prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, natomiast dochód wyniósł (...) zł. Przychody z działalności koncesjonowanej wyniosły w podanym roku (...) zł. Powyższe dane zostały przedstawione przez powoda, który stwierdził jednocześnie, iż spółka nie jest zobowiązana do prowadzenia ksiąg rachunkowych, a tym samym do sporządzania bilansów i rachunków zysków i strat. Wobec tego Sąd oparł się o dane wskazane przez powoda w piśmie z dnia 21 marca 2014 r. /k. 87 akt adm./

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3 P.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana

jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Pozwany osiągnął w 2004 r. przychód w wysokości (...) zł, zaś dochód do opodatkowania w wysokości (...) zł. /k. 26-29 v akt adm./

Uwzględniając natomiast możliwości finansowe Przedsiębiorcy Sąd uznał, że wymierzona przez Prezesa URE kara pieniężna w wysokości 10.000 zł jest zbyt surowa, albowiem zbliżona jest niemal do połowy dochodu rocznego za rok 2004, wynoszącego (...) zł, biorąc również pod uwagę fakt, że było to pierwsze naruszenie przepisów przez powoda.

Reasumując, w ocenie Sądu, kara pieniężna we wskazanej wyżej wysokości będzie pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a zatem będzie zarówno realną, jak i odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu oraz wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań. W ocenie Sądu sytuacja finansowa odwołującego przedsiębiorcy pozwala na uiszczenie kary w wysokości 5.000 zł bez uszczerbku dla aktywów przedsiębiorstwa, co jednak nie będzie stanowić nadmiernego obciążenia finansowego dla dalszego wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zmienił decyzję w pkt. 1 sentencji na podstawie art.479⁵³ § 2k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w myśl art.98 k.p.c.

SSO Bogdan Gierzyński